

Λευκ. Βραδύ 3387/914.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΑΠΟΜΑΧΟΣ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

ΦΥΛ. ΚΕ. ΧΟΙΡΟΦΘΗΣΙ 15 Δεκεμβρίου 1860. ΑΡΙΘ. 25.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ

Τού παρὰ τῶ ἐν Ἀθήναις Στρατοδικεῖο Βασιλικῷ Ἐπιτρόπου Ταγματάρχου Κ. Κωνσταντίνου Ἀξελοῦ κατὰ τὴν 16 Νοεμβρίου 1860, πρώτην ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν του.

Κύριε Πρόεδρε!

Ποῖός ποτε ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ ὅτι εἰς τὸν τόπον τοῦτον εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἶχον ἀπομείνει εἰμὴ τὰ λείψανα τῆς δόξης καὶ τοῦ προγονικοῦ μεγαλείου μας, ὅπου δὲν ὑπῆρχον εἰμὴ εἰρήνια τῆς συμφορᾶς ἡμῶν, εἰς τὸν τόπον τοῦτον τοῦ ὁποίου ἕως χθὲς μόνα ἔχνη ἦσαν οἱ στεναγμοὶ καὶ αἱ γοεραὶ φωναὶ τῶν καταδυναστευομένων, εἰς τὸν τόπον ὅστις ἐπὶ πέντε αἰῶνας καταβρέχτο ἀπὸ τὸ αἷμα καὶ τὸ δάκρυ τῶν θυμάτων σκληροῦ κατακτητοῦ, ποῖος ἐπίστευε, λέγω, ὅτι εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἤθελε βλαστήσῃ τόσον ταχέως τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας καὶ ἤθελε φέροι καὶ τοιοῦτους προσέτι καρποὺς τοὺς ὁποίους μάλιστα πρὸ ὀλίγου ἠδυνήθη νὰ καυχήθῃ ὅτι τοὺς ἀπέκτησεν Ἕθνος μετροῦν πολλῶν αἰῶνων ὑπαρξίν, πολλῶν αἰῶνων αὐτονομίαν καὶ ἐλευθερίαν;

Τὸ Ἕθνος τὸ Γαλλικὸν τὸ ὁποῖον ἐκίνησε τὸ θαυμασμὸν ὅλου τοῦ κόσμου διὰ τὰς νίκας καὶ τὴν δόξαν τῶν ὅπλων του, καὶ εἶναι ἡ ἐστία τῶν φώτων καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ. Ναί! κύριοι, τὸ Γαλλικὸν ἔθνος μάλιστα πρὸ τριῶν ἐτῶν καθιέρωσε στρατικούς κώδικας ἀξιολόγους διὰ τοὺς ὁποίους καυχᾶται.

Καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Ἕθνος μάλιστα ἠδυνήθη νὰ θραύσῃ τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας του, μάλιστα ὁ Ἕλλην ἠλευθέρωσε τὴν κεφαλὴν του

ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου ἐν ᾧ τὸ λοιπὸν σῶμά του ἔμενεν ἀκόμη καθειργμένον ἐν αὐτῷ, καὶ ἀμέσως, χωρὶς νὰ λησμονήσῃ τὴν ἱστορίαν του καὶ ὡς νὰ μὴν εἶχε διέλθῃ οὔτε μίαν ἡμέραν δουλείας, ἐσκέφθη, διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ μέγα ἔργον τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ ἐπιτελέσῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἀρχαίαν εὐκλείαν καὶ δόξαν του, ὅτι ἔπρεπε νὰ συστήσῃ ἀρχὴν ἰσχυράν, καὶ δι' αὐτὴν μία ἀπὸ τὰς πρώτας αὐτοῦ νομοθετικὰς πράξεις ἦτον νὰ θέσῃ τὰς βάσεις μονίμου Κυβερνήσεως. Δι' αὐτὸ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους οἱ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν σπλάγγων τῆς Ἑλλάδος, ὅτε πρῶτον συνήλθον εἰς τὰ Σάλανα διὰ τοῦ πρώτου αὐτῶν ἄρθρου τοῦ Γ'. κεφαλαίου τῆς Νομικῆς τῶν Διατάξεως ἐθέσπισαν τὰ ἑξῆς:

« Α'. Ἐθνικὴ Βουλὴ, ἡ ὁποία εἶναι δεσμὸς τῆς Ἀνατολικῆς »
 » Χέρσου Ἑλλάδος, τῆς Δυτικῆς Χέρσου, τῆς Πελοποννήσου, »
 » τοῦ Ἀρχιπελάγους καὶ ὅλων τῶν μερικωτέρων ἐκείνων κεφα- »
 » λῶν τῆς Ἑλλάδος· αὕτη εἶναι τὸ κέντρον τῆς Ἑλλάδος· εἶ- »
 » ναι ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ ἐσομένου Βασιλέως, τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλ- »
 » λὰς ἔχει νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴν Εὐρώπην, καὶ τὸν »
 » ὁποῖον, ἀφ' οὗ καθυποβάλλῃ εἰς τοὺς ἐθνικοὺς νόμους τῆς, ὁποῖους »
 » ἂν κοινῶς ἀποδεχθῇ, ἔχει νὰ ἀναγνωρίξῃ Μονάρχην τῆς. »
 » Ἐν Σαλώνοις τῆς Φωκίδος »
 » τῇ 15 Νοεμβρίου, Α'. ἐλευθερίας, αἰκά. »

Ἐσκέφθησαν ἐπίσης οἱ αὐτοὶ πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους, ὅτι ἄνευ τάξεως καὶ πειθαρχίας στρατὸς πρὸς περαιοῖσιν τοῦ μεγάλου ἔργου δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ· καὶ συγχρόνως διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τῆς αὐτῆς Νομικῆς Διατάξεως ἐψήφισαν τὴν σύστασιν τακτικῶν στρατευμάτων. Σχεδὸν δὲ συγχρόνως ἐσκέφθησαν καὶ περὶ νομοθεσίας καταλλήλου, καὶ διὰ μὲν τὸν στρατὸν καθιέρωσαν τὸν στρατ. τῆς Γαλλίας Κώδικα, διότι ἀκόμη νοπὰ ἦσαν εἰς τὴν μνήμην τῶν τὰ κατορθώματα καὶ ἡ δόξα τοῦ στρατοῦ δι' ἃν οἱ νόμοι οὗτοι ἐγένοντο, διὰ τὸ ἐμπόριον παρεδέχθησαν τὸν ἐμπορικὸν νόμον τοῦ αὐτοῦ ἔθνους, διὰ δὲ τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ κοινὰ ἐγκλήματα ἐδόθη ἡ ἰσχὺς διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κεφ. α'. τῆς αὐτῆς Νομικῆς Διατάξεως εἰς τοὺς νόμους τῶν ἀειμνήστων Χριστιανῶν αυτοκρατόρων τῆς Ἑλλάδος.

Δι' εἶναι τῆς Πατρίδος περιστάσεις δὲν ἐπέτρεπον τότε εἰς τὸ ἔθνος ν' ἀσχοληθῇ εἰς τὴν σύνταξιν Κωδίκων καὶ ἄλλων ἔργων νομοθετικῶν πρὸς ῥύθμισιν τῶν πραγμάτων. Ἐγένοντο ὅμως ὅλα ἐκεῖνα ὅσα ἦσαν ἀναπόφευκτα πρὸς εὐδωσίαν τοῦ μεγάλου σκοποῦ, μὲ τὴν αὐστηράν προσοχὴν νὰ λαμβάνωνται ἐκάστοτε καὶ μέτρα ἀνάλογα μὲ τὰς περιστάσεις καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος, τὰ ὁποῖα δεικνύουν καὶ τοῦ νομοθέτου τὴν σύνεσιν καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ ἔθνους καὶ τὴν συναίσθησιν τοῦ μεγαλείου του. Καὶ ἡ μὲν ἐν Ἐπιδαύρῳ Συνέλευσις τὸ ἔτος 1822 ἀφ' οὗ καὶ τήρησε τὰ βασανηστήρια καὶ τὴν δήμευσιν, ἐν ἐνεργείᾳ ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῆς κατακτήσεως, ἐσύστησε πολιτικὰ δικαστήρια καὶ ἐθέσπισεν ὅτι τὰ στρατ. ἐγκλήματα δικάζονται ἀπὸ πολεμικὰ συμβούλια (Νομ. 12 καὶ 13 Συνελ. Ἐπιδαύρου), ἐκήρυξε ἀτίμους τοὺς φυγάδας (Νομ. 4), ἐνομοθέτησε τὴν τυρπὸλῃσιν τῶν οἰκιῶν τῶν λειποτακτῶν καὶ τὴν διὰ βίας προσαγωγὴν τῶν εἰς τὸν στρατὸν, ἐθέσπισε τὴν σύστασιν τοῦ τακτικοῦ δι' ἀπογραφῆς, τὴν σύστασιν τάγματος Φιλελλήνων καὶ τὴν σύστασιν τοῦ Γερμανικοῦ Λεγεῶνος, δηλαδὴ τὴν σύστασιν τῶν τακτικῶν αὐτῶν σωμάτων, τῶν ὁποίων οἱ στρατιῶται ἠνώσαν τὴν κόνην τῶν μ' ἐκείνην τῶν πατέρων μας καὶ ἀπέκτησαν εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τὴν ὠραιοτέραν θέσιν τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ κατέχη εὐεργέτης πρὸς εὐεργετηθέντα (Νόμ. 8. 11. 20).

Καθόσον δὲ τὸ ἔθνος ἤρχισε νὰ αισθάνεται ἡμέρας ζωῆς ἐπὶ τοσοῦτον ἐφρόντιζε καὶ περὶ τῆς συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας του· καὶ κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1823 διὰ τοῦ ΙΑ'. ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀστρεὶ Συνελεύσεως ἐψήφισε τὸ ἀπάνθισμα ἐκ τῶν Βασιλικῶν περὶ τῆς τιμωρίας τῶν ἐγκλημάτων. Κατὰ τὸ ἔτος 1825 θέλον νὰ ἐνισχύσῃ τὸν τακτικὸν στρατὸν ἔτι μᾶλλον ἐψήφισε τὸν περὶ ἀπογραφῆς Νόμον τοῦ ὁποίου κορωνὶς εἶναι τὸ ἄρθρον 7, καθ' ὃ οἱ ἀξιωματικοὶ μετὰ πλήρη τριετῆ δούλευσιν ἐὰν ἤθελον νὰ παραιτηθῶσιν ἠδύνατο νὰ φυλάττωσι τὸν στρατιωτικὸν αὐτῶν βαθμὸν καὶ νὰ λαμβάνωσι τὸ 1/3 τοῦ ἀναλόγου εἰς τὸν βαθμὸν αὐτῶν μισθοῦ.

Κατὰ τὸ 1826 ἐφάνη ὁ Νόμος περὶ συστάσεως ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου καὶ τὸ οὐσιῶδες ψηφισμα ΙΔ'. περὶ αὐξήσεως τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1828 ἐπῆλθον ὀριστικώτεροι κανονισμοὶ περὶ τῶν πολιτικῶν τοῦ Κράτους δικαστηρίων, τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογή ἤρξατο τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1829, με ἐντολὴν νὰ λαμβάνωσιν ὡς κείμενον τοὺς Βυζαντινοὺς νόμους, τὸ Γαλλικὸν ἐμπορικὸν δίκαιον, τὸ Ἀπάνθισμα καὶ νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ποινικὰ καὶ τὴν ἐπιείκειαν. Διὰ δὲ τοῦ ψηφ. 18 τοῦ 1828 ἐπροκίσθη ὁ στρατὸς με ὅσον ἐπέτρεπαν αἱ τότε περιστάσεις πλήρη νομοθεσίαν· διότι καὶ ὁ βαθμὸς τῶν ἀξιωματικῶν διὰ παντὸς εἶχεν ἐξασφαλισθῆ καὶ ἡ θέσις των μόνον δικαστικῶς ἠδύνατο ν' ἀφαιρηθῆ καὶ περὶ ἀπομάχων καὶ συντάξεων αἱ πρῶται βάσεις φιλαγάθως εἶχον τεθῆ. Ἰδίως δὲ πρέπει νὰ μνημονεύσωμεν τὴν σύστασιν τοῦ στρατ. σχολείου τῶν Εὐελπίδων τὸ ὁποῖον καὶ μέχρι τοῦδε διατηρεῖται. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1828 ἔγινε καὶ ἡ πρώτη τακτικὴ τῶν τότε διαρκῶν στρατοδικειῶν σύστασις.

Καὶ τέλος τὸ 1830 ἐγένετο τακτικὴ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων διοργανώσις, τῶν ὁποίων αἱ ἐργασίαι δυστυχῶς διεκόπησαν ἀπὸ ἀνωμάλους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης περιστάσεις.

Αὐτὰ εἶναι, κύριοι, ἐν συνόψει τὰ ἔργα τῶν πατέρων σας, τὰ ὁποῖα συνετέλεσαν εἰς τὴν τάξιν καὶ ἐνίσχυσαν τοὺς βραχίονας τῶν ἀνδρείων πολεμιστῶν μας, ὅπως σωθῆ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὸ ζήφος τοῦ κατακτητοῦ. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα συνετέλεσαν εἰς ἀνάκτησιν τῆς γῆς τῶν πατέρων μας. Διὰ τοιούτων ἔργων, κύριοι, τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἀπέκτησε τὴν ὑπαρξίν καὶ αὐτονομίαν του καὶ προωδοποίησε τὴν ἔλευσιν Βασιλείας, προωρισμένης ὑπὸ τῶν Βουλῶν τῆς θείας προνοίας νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰ δεινὰ τοῦ παρελθόντος του καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς περὶ τοῦ μέλλοντος προσδοκίας του.

Αἱ ἐλπίδες τοῦ ἔθνους δὲν ἐψεύσθησαν· ἡ πρώτη πράξις τῆς συνελεύσεως τῶν Σαλῶνων τοῦ ἔτους 1821 ἐστέρφη με ἀμάραντον στέφανον δόξης καὶ ἡ Ἑλλὰς τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ ὑψίστου ἐθασιλεύθη, βασιλευομένη δὲ προέβη εἰς τὴν τακτοποίησιν τῆς, εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν ἀνάπτυξίν τῆς διὰ μέτρων συνετῶν καὶ καταλλήλων.

Δὲν εἶναι τοῦ προκειμένου σήμερον νὰ ἐκθέσωμεν ὅσα ἡ Β. Κυβέρνησις ἐπράξε πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας καὶ τὰ

ξῆως, πρὸς διοργάνωσιν τοῦ τόπου καὶ πρὸς μόρφωσιν τῶν ἡθῶν· δὲν δύναμαι ἤμως καὶ νὰ προβῶ εἰς τὴν ὕλην περὶ ἧς λαλῶ χωρὶς νὰ κάμω λόγον περὶ τῶν θεμιστῶν πρώτων βάσεων πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν πολιτικῶν τῶν Ἑλλήνων δικαιωμάτων· τοιαύτας δὲ θεωρῶ τοὺς περὶ Δήμων, περὶ ἐπαρχιακῶν καὶ νομαρχιακῶν Συμβουλιῶν Νόμους, καὶ τὰ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κοινῶν καὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων ὀρκωτικὰ δικαστήρια. Οὐτε μοι ἐπιτρέπεται ν' ἀποσιωπήσω τὰ νομοθετηθέντα πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἰδιοκτησίας, τῆς τιμῆς, τῆς ζωῆς τοῦ πολίτου. Τοιαῦτα δὲ ἄξια λόγου ἔργα εἰσὶν, ὁ ὄργανισμὸς τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους δι' οὗ ἐπροκίσθημεν με δικαστήρια ἄξια τῶν προσδοκιῶν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀποστολῆς των, ἀναδείξαντα ἀνδρας διὰ τοὺς ὁποίους δικαίως ἡ Ἑλλὰς σεμνύνεται· δεῦτερον ἡ πολιτικὴ καὶ ποινικὴ Δικονομία, αὐτὸς ὁ χαλινὸς τοῦ ἀυθαιρέτου καὶ ἡ ἀξιολογιωτέρα τῶν δικαζομένων ἐγγύησις· τρίτον ὁ κοινὸς ποινικὸς Νόμος, αὐτὸ τὸ πολύτιμον δῶρον ἀγαθῆς καὶ πατρικῆς κυβερνήσεως· καὶ τέταρτον τὸ Πολ. Σύνταγμα, αὐτὸ τὸ ὠραῖον στέγασμα τοῦ ἀξιολόγου οἰκοδομήματος τοῦ ὅλου ὄργανισμοῦ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Περὶ δὲ τοῦ στρατιωτικοῦ μεγίστη κατεβλήθη προσπάθεια πρὸς ἰκανοποίησιν ἐκ τῶν ἐνόμων ἀρ' ἐνός, τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν εἰς ἐπίτευξιν αὐτοῦ θυσιῶν, καὶ ἀρ' ἑτέρου πρὸς διοργάνωσιν ἐν γένει τοῦ στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως πρὸς μόρφωσιν τακτικοῦ στρατοῦ κατὰ τὰς εὐχὰς τῆς πρώτης ἐν Σαλῶνοις συνελεύσεως. Δι' αὐτὸ ἐγένετο Νόμος περὶ παραχωρήσεως γαιῶν εἰς τοὺς παλαιούς καὶ ἀπόρους ἀξιωματικούς, ἀνεγνωρίσθησαν κληρονομικὰ δικαιώματα εἰς τὰς προικοδοτήσεις τῶν ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν, διοργανίσθησαν τὰ στρατιωτικὰ σώματα, ἔγινε Νόμος περὶ προβιβάσμων ὅστις καὶ τοι ἑλληνικῆς οὐχ ἤττον περιέχει ὑγιεῖς διατάξεις, ἐξησφαλίσθη ἡ τύχη τῶν ἀξιωματικῶν διὰ Νόμων περὶ καταστάσεως αὐτῶν καὶ περὶ συντάξεων τοῦ στρατοῦ, τῶν ὁποίων αἱ βάσεις καὶ αἱ κυριώτεραι διατάξεις ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ, τοῦ ἀρίστου τῶν στρατῶν, ἐλήφθη πρόνοια περὶ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν διὰ τῆς συστάσεως τοῦ ταμείου αὐτῶν,

εγένοντο κανονισμοὶ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ στρατοῦ καὶ περὶ τῶν γυμνασίων ἐν γένει, ὧν ἐπίσης αἱ βάσεις εἶναι ἐκ τῶν τοῦ Γαλλικοῦ. Καὶ τὰ νομοθετήματα ταῦτα ἐγένοντο πρὸς διοργανώσιν τοῦ στρατοῦ· διὰ δὲ τὴν μόρφωσιν καὶ ἠθοποίησιν αὐτοῦ καθιερώθησαν μὲν οἱ στρατιωτικοὶ Κώδικες τῆς Γαλλίας, οἵτινες ἀνεκάλυψαν ἐν Ἑλλάδι ἴσχυον, ὑπῆρχον δὲ καὶ δύο Στρατοδικεῖα ἐν Ἑλλάδι μετὰ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, καὶ ἐψηφίσθη προσωρινῶς ὁ Νόμος περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου τούτου, ὡς κατωτέρω θέλω λαλήσει, ἀλλ' ὁ νομοθέτης τῆς Ἑλλάδος θέλων νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐντολὴν τοῦ ἔθνους (ἄρθρον 105 § 8 πολ. Συντάγματος), καὶ ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὰ αὐτὰ αἰσθήματα τὰ ὁποῖα ἔκαμαν καὶ τὸν Γάλλον νομοθέτην νὰ σκέπτεται πρὸς βελτίωσιν τῆς στρατιωτικῆς νομοθεσίας, ἧς αἱ ἐλλείψεις εἶχον ἐπιστήσει τὴν προσοχὴν ἀπασῶν τῶν κατὰ καιροὺς κυβερνήσεων τῆς Γαλλίας, ἐσκέπτετο καὶ οὗτος ἐνδελεχῶς διὰ τὴν κατάρτισιν νομοσχεδίου καταλλήλου καὶ πολλὰ ἐπιτροπὰὶ ἐκτοτε ἠσχολήθησαν εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ, τοιοῦτον δὲ ὑπῆρχεν ἤδη παρεσκευασμένον, ὅτε ἐράγη ἐν Γαλλίᾳ τὸ ἔτος 1857 ὁ νέος στρατιωτικὸς Κώδικξ, διὰ τὸν ὁποῖον εἰργάσθησαν ἐκεῖ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1801 οἱ περιφανέστεροι τῆς Γαλλίας γάες, στρατιωτικοὶ καὶ νομικοί.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ νόμου τούτου ἦτο δι' ἡμᾶς εὐτυχὲς σύμβημα, διότι, ὠφελήθεντες ἐκ τῶν φώτων καὶ τῆς πείρας τῶν μεγάλων ἐκείνων ἀνδρῶν καὶ λαβόντες ὡς γνώμονα καὶ ὁδηγὸν τὰς σοφὰς ἐργασίας των, συνετάξαμεν καὶ ἡμεῖς τὸν στρατιωτικὸν ἡμῶν κώδικα, τοῦ ὁποῖου ἔρχομαι ἤδη νὰ καταδείξω τοὺς νεωτερισμοὺς καὶ τὰς καθιερούμενας ὑπ' αὐτοῦ ἐγγυήσεις.

Καὶ ὡς πρὸς τὸν ὄργανισμὸν τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων νεωτερισμοὶ σπουδαῖοι καὶ ἐγγυήσεις ἀξιόλογοι καθιερώθησαν διότι ὁ κατηγορούμενος δὲν ἔχει πλέον φόβους εὐλόγους ἐκ τοῦ εὐμεταβλήτου τῶν δικαστῶν προσερχομένους οὐδ' εἰς τοῦ κατωτέρου τοῦ τὸν φθόνον παραδίδεται ἔρμαιον—δικαστήριον μόνιμον σχηματιζόμενον ἀπὸ κατάλογον ὀριστικῶν καὶ ἀμετάβλητον, ὀνομάτων γνωστῶν εἰς αὐτὸν διὰ τρόπον ἐπισήμου, ὀνομάτων ὑποκειμένων εἰς ἐξαιρέσιν διὰ λόγους συγγενείας, φιλίας, ἢ

ἐχθρας, δικαστήριον οὕτω πῶς συγκροτούμενον καὶ πράγματα διαρκές, θέλει τοῦ λοιποῦ ἀποφασίζει περὶ τῆς τύχης καὶ τῆς ζωῆς του· ἔχει δὲ καὶ πλειοτέρας ἐγγυήσεις ἀπὸ τὸν Γάλλον στρατιωτικόν, διότι ὁ μὲν πίναξ τῶν ὀνομάτων ἐξ οὗ θὰ συγκροτῆται τὸ δικαστήριον, ἐν καιρῷ εἰρήνης, συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐπι τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κυροῦται (ἄρθρ. 17 κωδ.) ἐνῶ εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔργον ἀνέθεσεν ὁ νόμος εἰς τὸν στρατηγὸν τῆς μοίρας, ἡ δὲ διάρκεια τῶν δικαστῶν εἶναι τοῦλάχιστον ἐνιαύσιος (ἄρθρον 6 κώδ.) καὶ οὐχὶ ἐξάμηνος ὡς ἐν Γαλλίᾳ καθιερώθη· αὐτὸ τὸ τέλος τοῦ φθόνου καὶ τῆς ἐκδικήσεως δὲν θὰ τὸν τρομάξῃ πλέον, διότι μόνον ὑπὸ ἀνωτέρων καὶ ὁμοιοβάθμων δικάζεται· καὶ ἂν μὲν ἦναι ὑπαξιωματικὸς ἢ στρατιώτης ἔχει ἀπ' ἐνὸς τὸ εὐεργέτημα τοῦ νὰ μὴ δικάζεται ἀπὸ ὑπαξιωματικῶν ὡς ἐν Γαλλίᾳ (ἄρθρ. 3 κώδ.), καὶ ἀπ' ἑτέρου τὸ πλεονέκτημα τοῦ νὰ τὸν δικάζωσι δύο ταγματάρχαι, ἐνῶ εἰς τὴν Γαλλίαν εἰς μόνον λαμβάνει μέρος· τὸ αὐτὸ δὲ πλεονέκτημα ἔχουσι οἱ ὑπολοχαγοὶ καὶ ἀνθυπολοχαγοί. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὡς πρὸς τοὺς στρατηγούς ἢ ἀρχὴ τοῦ νὰ μὴ δικάζονται ὑπὸ κατωτέρων δὲν ἦτον δυνατόν νὰ τηρηθῇ, καὶ τοῦτο διὰ τὴν ἔλλειψιν βαθμολόγων ὡς ἐκ τῆς μικρᾶς τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ δυνάμεως· προσωρινῇ ἄρα εἶναι καὶ ἡ διάταξις αὕτη, τῆς ὁποίας ἡ τροποποίησις βεβαίως θὰ ἐπέλθῃ εἰς εὐτυχέστερας τῆς Ἑλλάδος περιστάσεις.

Ἡ νομοθεσία μας διαφέρει τῆς Γαλλικῆς καὶ ὡς πρὸς τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐξαιρέσεως τῶν δικαστῶν καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐξαιρούμενα πρόσωπα, ἡ δὲ τροποποίησις αὕτη ἐθεωρήθη ἀναγκαῖα πρὸς τὸ συμφέρον τῆς δικαιοσύνης. Καὶ ἐνῶ ἐν Γαλλίᾳ αἱ ἐξαιρέσεις μόνον ἐνάπιον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ προτείνονται μετὰ τὴν καταδίκην ὡς λόγος κακῆς τοῦ δικαστηρίου συνθέσεως (ἄρθρον 104 κώδ.) (ἐκτὸς ἂν ὁ δικαστὴς προτείνῃ ἐν τῷ συμβουλίῳ οἰκοθεν τὴν ἐξαιρέσιν του) καὶ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν ἀναβολῶν καὶ ἰδίως διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ δικαστηρίου· παρ' ἡμῖν ἡ ἐξαιρέσις προτείνεται ἐπὶ ποινῇ ἀποκλεισεως πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσεως, δικάζεται ἐν τῷ δωματίῳ τῶν διασκέψεων καὶ μόνον ἡ ἀπόφασις ἀπαγγέλλεται

ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει· τοιοῦτοτρόπως δὲ καὶ ὁ λόγος τῆς ἀναβολῆς ματαιοῦται καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ δικαστηρίου τηρεῖται καὶ ὁ κατηγορούμενος δὲν δοκιμάζει τὰς πικρίας τὰς ὁποίας προξενεῖ εἰς εὐαίσθητους ἀνθρώπους καὶ μιᾶς μόνης στιγμῆς ἀδικος καταδίκη, καὶ εἰς ἀναβολὰς καὶ κινδύνους δὲν ἐκτίθεται, διότι πολλάκις ἡ παράλειψις καὶ παραβίασις προθεσμίας ἢ τύπου δύναται ν' ἀποκλείσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ διὰ παντὸς καθίσταται οὗτος δυστυχῆς χάριν τῆς ὑποτιθεμένης ἀξιοπρεπείας, πολὺ κατωτέρας οὔσης ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην· διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ὑπεχρέωσεν ὁ νόμος τὸν εἰσηγητὴν ἅμα λάβῃ τὴν πρὸς ἑναρξίν τῶν ἀνακρίσεων διαταγὴν, ἐὰν συνοιδεν ἑαυτῷ αἰτίαν τινὰ ἐξαιρέσεως νὰ προσκαλέσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὸν ἀντεισηγητὴν πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτοῦ (ἄρθρ. 83 ἑλλ. κώδ.) εἰς δὲ τὸν κατηγορούμενον ἐχορηγήθη ἐπίσης τὸ δικαίωμα ἀμέσως μετὰ τὴν ἑνστάσιν τῆς ἀναρμοδιότητος νὰ προτείνῃ τὴν ἑνεκὰ τῶν λόγων τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ ἀκυρότητα τῶν κατὰ τὴν ἀνάκρισιν πράξεων αὐτοῦ· ἐὰν δὲ τὸ δικαστήριον εὕρῃ αὐτῇ δικαιολογημένην ἀκυρότητα τὰς ῥηθείσας πράξεις ἐκτὸς τῶν συντηρητικῶν μέτρων τῶν κατεπειγουσῶν καὶ τῶν μὴ δυναμένων ν' ἀναπληρωθῶσι ἀνακριτικῶν πράξεων, καὶ διατάττει, ἐὰν ἢ ἀναγκαῖον, τὴν ἐνώπιόν του κλήτευσιν τῶν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐξετασθέντων μαρτύρων (ἄρθρον 117) κώδ.) Καθιερώθη καὶ διάταξις περὶ ἐξαιρέσεως τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου τοῦ μὴ ὑποκειμένου εἰς ἐξαιρέσιν κατὰ τε τὴν κοινὴν καὶ τὴν στρατιωτικὴν τῆς Γαλλίας ποινικὴν νομοθεσίαν, καὶ τοῦτο διότι θεωρεῖται ὡς μέρος καὶ καθ' αὐτὸ κατήγορος. Τὸ καθιερωθὲν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου νομοθέτου σύστημα καὶ τὸ ἐπικρατοῦν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν κοινῶν δικαστηρίων μας ἐθεωρήθη ὡς τὸ ὑγιέστερον, ὁ δὲ βασιλικὸς ἐπιτρόπος ὁ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τὸν νόμον δικαδικῶν καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν (ἄρθρον 94 τοῦ δικαστικοῦ οργανισμοῦ καὶ 5 τοῦ κώδικος) πρέπει νὰ ᾔναι ἀπαθὴς ὡς ὁ νόμος αὐτὸς καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ ἐξαιρῆται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ κώδικος προνοουμένης περιπτώσεις (ἄρθρον 22 § τελευταῖος κώδικος.)

Δὲν ὑπόκεινται δὲ οἱ πολῖται καὶ εἰς τὰς συνεπείας τῆς καταστάσεως πολιορκίας κ.λ. διότι ἡ διάταξις αὕτη τῆς γαλλικῆς

στρατιωτικῆς νομοθεσίας, καθ' ὃ ἀντικειμένη εἰς τὸ πολ. σύστημα, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐσχύσῃ παρ' ἡμῖν.

Καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα πολλοὺς ἐπίσης περιέχει ὁ νέος γαλλικὸς νόμος νεωτερισμοὺς εὐτυχεῖς καὶ ὠφελίμους διὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ τοὺς δικαζομένους καὶ ἐγένετο δεκτὸς ὡς ἔχει· τοῦ λοιποῦ δὲ καὶ οἱ ἐν ἀδείᾳ δικάζονται ὑπὸ τῶν στρατοδικείων διὰ τὰ ἐγκλήματα τὰ προβλεπόμενα καὶ τιμωρούμενα ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ κώδικος· δὲν ἐγένετο ὅμως δεκτὴ ἡ περὶ χωροφυλάκων διάταξις καὶ ἐσχύει ἡ παλαιὰ ἐν Γαλλίᾳ ὡς πρὸς αὐτοὺς ἀρχή, διότι ἡ δύναμις τοῦ σώματος τούτου μικρὰ οὔσα δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ πλήρη στρατιωτικὸν ὄργανισμὸν ὡς ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐπομένως δὲν ἐθεωρήθη δίκαιον νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἀπάσας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐνόπλου δυνάμεως.

Πρὸς ὄφελος ἐπίσης τῆς δικαιοσύνης ἐλύθη καὶ τὸ ζήτημα τῆς συναφείας, διότι, ἐνῶ εἰς τὴν Γαλλίαν ἔμεινεν ἄλυτον τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ μόνον περὶ χωρισμοῦ τῆς δίκης καθιερώθη διάταξις τις (διὰ τοῦ ἀρθροῦ 60 γαλ. κώδ.) ὁ ἡμέτερος νομοθέτης ἔλυσε τὸ σπουδαῖον ζήτημα τῆς συναφείας καὶ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν πρὸς ὄφελος τῆς στρατιωτικῆς δικαιοσύνης, καθ' ἣν, ὅταν μία ἐκ τῶν συναφῶν πράξεων προβλέπεται καὶ τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου δικάζει τὸ στρατοδικεῖον περὶ ὅλων· ἄλλως, τὰ κοινὰ δικαστήρια· εἰσῆλθη δὲ εἰς τὴν στρατιωτικὴν νομοθεσίαν διὰ ῥητῆς νομοθετικῆς διατάξεως καὶ τὸ ὑγιέστερον περὶ συγχωνεύσεως τῶν ποινῶν σύστημα τοῦ κοινοῦ ποιν. νόμου τοῦ νὰ μὴ φέρῃ τὸ ἐν ἐγκλημα ἀπαλλαγὴν τοῦ ἐτέρου, ἀλλὰ ἅπαντα νὰ τιμωρῶνται μὲν, χωρὶς ὅμως νὰ μετράται ἡ ποινὴ ἀριθμητικῶς, ἐνῶ κατὰ τὸν γαλλικὸν νόμον ἐπιβάλλεται ἡ μεγαλύτερα τῶν ποινῶν εἰς τὸν καταδικασθέντα, καὶ διὰ τῆς νομολογίας μόνον τοῦ ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου ἐδόθη ἐρμηνεῖα πλατυτέρα.

Τὰς αὐτὰς ἐγγυήσεις μὲ τινὰς εὐλόγους τροποποιήσεις τὰς ὑποίας εἶχον καὶ πρότερον εὕρισκον καὶ σήμερον οἱ μετὰ στρατιωτικῶν συνεργοὶ καὶ συναίτιοι ἰδιῶται· τὰς διατάξεις ταύτας παρεδέχθη ὁ Ἑλλην νομοθέτης, πλὴν ἐκείνης καθ' ἣν ὁ Γάλλος νομοθέτης μὴ θέλων νὰ θυσιάσῃ τὴν στρατιωτικὴν πειθαρχίαν

καθιερώθησαν ὑπὲρ τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν διατελοῦντος, διότι καὶ τὸν ἱατρὸν αὐτοῦ δύναται πάντοτε καὶ εἰς πᾶσαν τῆς ἀνακρίσεως στάσιν νὰ προσκαλῆ, καὶ μετὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐξέτασιν δύναται νὰ κοινωνήσῃ μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ τοῦ δικηγόρου του, καὶ ἐπιστολάς καὶ ἀναφορὰς εἰς τὰς ἀρχὰς δύναται νὰ γράφῃ, ἀρκεῖ νὰ μὴ ὑπάρχῃ κίνδυνος ἀποδράσεως ἢ ἐξαφανίσεως τῶν ἀποδείξεων, ὅτε ἐπιτρέπεται εἰς τὸν βασιλικὸν ἐπίτροπον νὰ φανῆ αὐστηρότερος· οὐχὶ ὅμως καὶ ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ ὑποδίκου τοῦ νὰ καλῆ τὸν ἱατρὸν καὶ νὰ ἀναφέρεται εἰς τὰς ἀρχὰς διότι ταῦτα εἰσὶν ὑποχρεωτικὰ διὰ τὸν εἰσηγητὴν.

Ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης πρέπει ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος νὰ κοινοποιηθῆ εἰς τὸν κατηγορούμενον 1) ἀντίγραφον τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ, 2) τοῦ ἐγκλητηρίου ἐγγράφου τοῦ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου μὲ τὸ κείμενον τοῦ ἐφαρμοστέου νόμου καὶ 3) τοῦ καταλόγου τῶν κλητευθέντων μαρτύρων· ταῦτα καὶ κατὰ τὸν γαλλικὸν κώδικα, ὁ δὲ ἡμέτερος καθιέρωσε καὶ ἑτέρας ἐγγυήσεις, τοῦ νὰ περιέχῃ τὸ ἐγκλητήριο καὶ συνοπτικὴν ἔκθεσιν τῶν κυριωτέρων περιστατικῶν τῆς πράξεως, καὶ νὰ κοινοποιῆται εἰς τὸν κατηγορούμενον καὶ ἡ δικάσιμος ἡμέρα (ἄρθρον 100 κώδ.).

Διὰ τοὺς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συμβαίνοντας θορύβους καὶ διὰ τὴν ἀντίστασιν ἢ τὴν ἀρνήσιν τοῦ κατηγορουμένου καθιερώθησαν μὲν ἐν Γαλλίᾳ ἀρχαί περι ἀρμοδιότητος αὐστηραὶ, ἀλλὰ γίνονται αὐταὶ δεχταὶ θεωρηθεῖσαι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν σημασίαν τῶν στρατοδικείων.

Πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐπιτρέπεται ἀπ' ἐνὸς εἰς τὸν Πρόεδρον νὰ καλῆ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ κατὰ τὴν σιγήτησιν μάρτυρας μὴ κοινοποιηθέντας εἰς τὸν κατηγορούμενον καὶ μὴ ἐξετασθέντας κατὰ τὴν ἀνάκρισιν, ὅπερ ἡ γαλλικὴ νομοθεσία καθιέρωσεν (ἄρθρον 119 κώδ.) ἐδόθη ἀπ' ἑτέρου εἰς τὸ δικαστήριο τὸ δικαίωμα τὸ χορηγηθῆν διὰ τοῦ ἄρθρου 456 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια τοῦ νὰ προκαλῶσι τὴν Βασιλικὴν Χάριν, ὡσάκις ἡ ποινὴ φαίνεται δυσανάλογος ἕνεκα λόγων ἰδιαιτέρων καὶ περιστατικῶν ἐλαφρυντικῶν συνοδούντων τὸ ἐγκλημα (ἄρθρον 128 κώδ.).

Τὸ σύστημα τοῦ νὰ παρευρίσκεται ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος ἐν τῷ συμβουλίῳ τοῦ στρατοδικείου κατὰ τὴν διάσκεψιν ἔκλινε τέλος γόνυ ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀπαραβιάστου δικαίωματος τῆς ὑπερασπίσεως καὶ διὰ παντὸς κατηργήθη. Κατὰ τῆς διατάξεως ταύτης τῆς θεωρηθείσης ἀναγκαίας καὶ ἐπωφελοῦς τὸ ἔτος 1791 καὶ ἐν γένει κατὰ τοῦ στρατιωτικοῦ κώδικος εἶχον ἐγερθῆ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης ὅλαι αἱ ἐπισημότητες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ κατὰ τὸ 1829, ἀφοῦ πολλοὶ ἐπιτροπαὶ εἶχον ἐργασθῆ, ὑπεβλήθη εἰς τὰς Βουλὰς νομοσχέδιον γενικὸν εἰς ὃ ὑπῆρχε καὶ ἡ περι βασιλικῶν ἐπιτρόπων καὶ εἰσηγητῶν διάταξις ὡς ἔχει σήμερον· ἐπειδὴ δὲ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο δὲν ἐπεψηφίσθη ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων, διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη τὸ ἔτος 1834 δι' ὑπουργικῆς ἐγκυκλίου νὰ ἐρμηνεύσῃ τὸν νόμον καὶ διέταξεν ὅπως ὁ μὲν Βασιλ. ἐπίτροπος ἐκτελῆ τὰ τοῦ εἰσαγγελέως ὁ δὲ εἰσηγητὴς τὰ τοῦ ἀνακριτοῦ καθήκοντα· δυστυχῶς ὅμως ἡ νομολογία τοῦ ἀκυρωτικοῦ δὲν καθιέρωσε τὴν ἀρχὴν ταύτην, ἡ ἐγκύκλιος ἀνεκλήθη, καὶ μόνον τὸ 1848 ὅτε Ναπολέον ὁ Γ' εἰς τὴν ἐξουσίαν ἦλθεν, ἀμέσως μίαν ἐκ τῶν πρώτων αὐτοῦ φροντίδων ἦτον νὰ καταργήσῃ τὴν διάταξιν ταύτην καὶ διὰ διατάγματος προσωρινῶς καθιέρωσεν ὅ,τι διὰ τοῦ νόμου τοῦ ἐπιψηφισθέντος τὸ 1857 ἔτος διὰ παντὸς ἐνομοθετήθη. Καὶ τοῦ λοιποῦ ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος ἐκπληρῶν τὰ καθήκοντα τοῦ Εἰσαγγελέως (ἄρθρ. 5 κώδ.) ἔχει μόνον διοικητικὴν ἐπιτήρησιν καὶ διεκδικῶν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τὸν νόμον καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν, ὀφείλει μὲν νὰ ἐκτελῆ τὰς ὁδηγίας τοῦ προϊσταμένου ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ὡσάκις αὐταὶ ἐκδίδονται ἐναντίον τῶν πεποθῆσέν του, ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα καὶ ὀφείλει μάλιστα νὰ ἐκφράξῃ τὴν πεποίθησίν του ἐλευθέρως ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων χωρὶς νὰ δεσμεύεται ὑπὸ ὁδηγιῶν (ἄρθρ. 94, 95, 96 δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ.)

Καὶ ὡς πρὸς τὴν προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ νεωτερισμὸς σπουδαῖος ἔλαβε χώραν, διότι ἀπηγορεύθη εἰς τὸν βασιλικὸν ἐπίτροπον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζητῆ ἀναθεώρησιν καὶ κατὰ τῶν ἀθωωτικῶν ἀποφάσεων πρὸς βλάβην τῶν ἀθωωθέντων· ἂν κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ἔλαβον χώραν παρατυπία καὶ ὑπάρχουν

οὐσιώδεις ἐλλείψεις, ἢ ἂν ἡμέλησεν οὗτος νὰ ἐπιτηρήσῃ τὴν ἀνάκρισιν, ὅλα ταῦτα δὲν πρέπει νὰ πληρώσῃ ὁ πάντι ξένος εἰς ταῦτα ἀθωωθείς μὲ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ὑπαρξίν του. Καὶ τοῦ λοιποῦ ἐάν μὲν ὁ ὑπόδικος ἐκηρύχθῃ ἀθῶως παραχρῆμα ἀπολύεται τῶν φυλακῶν, ἂν δι' ἄλλους λόγους δὲν κρατῆται, ἂν δὲ ὁ κατηγορούμενος ἀπελύθῃ, ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος δύναται μὲν νὰ ζητήσῃ ἀναθεώρησιν ἀλλὰ μόνον διὰ τὸν ἀναφερόμενον λόγον εἰς τὸν § 1. τοῦ ἄρθρ. 480 τῆς κοινῆς Ποιν. δικονομίας, τοῦτέστιν ἐάν κατὰ λάθος, ὡς μὴ ὑπάρχοντος δῆθεν ὄρου τινός τοῦ ποιν. νόμου, ἔγεινεν ἀθῶσις, ἐνῶ ὑπάρχει ὁ τοιοῦτος ὄρος, καὶ ὁ ἀπολυθεὶς ἐξέρχεται τῶν φυλακῶν μόνον μετὰ παρέλευσιν τῶν πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως προθεσμιῶν· ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ καθιερώθησαν αἱ μέχρι τοῦδε ἰσχύουσαι ἐν Ἑλλάδι διατάξεις διὰ τὴν ἔλλειψιν πολλῶν στρατοδικειῶν· καὶ ἂν μὲν ἡ ἀπόφασις ἀκυροῦται διὰ κακίην τοῦ νόμου ἐφαρμογὴν τὸ Ἀναθεωρητικὸν ἐφαρμόζει τὸν κατάλληλον νόμον, ἂν δὲ ἀκυροῦται διὰ παράβασιν τύπου καὶ τὰ δύο στρατοδικεῖα ἐξήντησαν τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν, ἀποφασίζει ἐν ἑκ τῶν δικασάντων τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ἀφοῦ προηγουμένως ἀντικατασταθῶσιν δι' ἄλλων οἱ προσδικάσαντες δικασταὶ (ἄρθρ. 157 κώδ.).

Ὡς πρὸς δὲ τὴν προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπίσης οὐσιώδης διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ ἡμετέρου καὶ τοῦ γαλλικοῦ νόμου, διότι κατὰ μὲν τὸν γαλλικὸν ὁ στρατιωτικὸς ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως καὶ τοῦτο χάριν τῆς πειθαρχίας καὶ διότι δι' αὐτὸ τὸ ἀναθεωρητικὸν εἶναι τὸ ἀνώτατον ἀκυρωτικὸν δικαστήριον κατὰ δὲ τὸν ἡμέτερον νόμον ἐν εἰρήνῃ καὶ εἰς τὸν στρατιωτικὸν παρεχωρήθη τὸ δικαίωμα τοῦτο, διότι ἡ πειθαρχία ἔπρεπε νὰ ὑποχωρήσῃ χάριν τοῦ ζητήματος τῆς ἀρμοδιότητος· ταῦτα δὲ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς δικαιοσύνης καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κατηγορουμένου· τὴν γνώμην δὲ ταύτην ὑπεστήριξεν ἄλλοτε καὶ ὁ περιδοξὸς εἰσαγγελεὺς τοῦ ἀκυρωτικοῦ Dupin (ἄρθρον 63 κώδ.).

Καὶ οἱ ἀπόντες καὶ φυγόδικοι πλειοτέρας ἀπήλαυσαν ἐγγυήσεις, διότι ἢ εἰς αὐτοὺς χορηγούμενη πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμια εἶναι ἐνὸς μηνὸς καὶ οὐχὶ ἡμερῶν πέντε κατὰ τὸν Γαλλικὸν καὶ

δικα, καὶ ἡ πρόσκλησις δὲν δημοσιεύεται μόνον διὰ τῆς διατάγῃς τῆς ἡμέρας τοῦ Φρουραρχείου ὡς ἐν Γαλλίᾳ πράττεται, ἀλλὰ καὶ τοιχοκολλάται εἰς τὴν δημαρχίαν τοῦ δήμου εἰς ὃν ἀνήκει ὁ κατηγορούμενος καὶ καταχωρίζεται εἰς τινα ἐφημερίδα· ἡ δὲ ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως ἐπὶ πλημμελήματι γίνεται οὐχὶ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν κατὰ τὸν Γαλλικὸν νόμον, ἀλλὰ ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

Καὶ ὡς πρὸς τὰς ποινὰς ἐπιεικεστέρα εἶναι ἡ νομοθεσία ἡ καθιερωθεῖσα ὁ δὲ ἡμέτερος νομοθέτης παρεδέχθη ταύτην ἐν γένει μὲ τινὰς τροποποιήσεις καὶ μὲ τὰς νέας αὐτῆς ποινὰς· τοιαύτη δὲ εἶναι ἡ ἐν φρουρίῳ φυλάκισις ἣτις ἐθεωρήθη ἀναγκαία διὰ τοὺς αὐτοὺς τοὺς ἐκτεθέντας ἐν Γαλλίᾳ λόγους· ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὸ ποινικὸν τῆς Γαλλίας σύστημα αἱ ποιναὶ ἔχουν μεγαλύτεραν ἔκτασιν ἀπὸ τὰς ποινὰς τῆς ἡμετέρας καὶ ἐπειδὴ ποινὴ τῆς réclusion παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχει, ἐκτείνεται δὲ αὐτὴ ἀπὸ 5—20 ἔτη, ἀντικατεστάθη διὰ τῶν προσωαίων δεσμῶν καὶ τῆς εἰρκτῆς ὅταν ὑπάρχωσιν ἰδιαιτερά ἐλαφρυντικαὶ περιστάσεις, ὡς τῆς ἀπειρίας, τῆς νεότητος, τῆς μικρᾶς βλάβης κτλ.

Νέα ἐπίσης διατάξεις μὴ περιεχομένη εἰς τὸν κοινὸν ποινικὸν νόμον εἶναι καὶ ἡ τῆς στερήσεως τοῦ βαθμοῦ λόγῳ τῆς πράξεως καὶ οὐχὶ τοῦ μεγέθους τῆς ποινῆς, τοῦτέστι ἐν περιπτώσει καταδικῆς διὰ κλοπὴν, ὑπεξαίρεσιν, ἀπάτην, πλαστογραφίαν, ψευδῆ διὰ χειραψίας ὑπόσχεσιν ἐνώπιον δικαστηρίου, ἐπιουρίαν, ψευδῆ καταμήνυσιν ἢ συκοφαντίαν· ἐπεικῆ δὲ τροποποίησιν ἔφερον ὁ ἡμέτερος νομοθέτης καθ' ἣν ὡς πρὸς ὅλας τὰς λοιπὰς κατὰ τῶν ἡθῶν πράξεις ἡ ἐνιαύσιος μόνον καταδικῆ συνεπιφέρει τὴν στερήσιν τοῦ βαθμοῦ (ἄρθρ. 190 κώδ.).

Ὅτι δὲ ὑπάρχει ἐν γένει διαφορὰ μεγίστη μεταξὺ τοῦ ἡμετέρου καὶ τοῦ Γαλλικοῦ νόμου, ὡς καὶ μεταξὺ τοῦ καταργηθέντος καὶ τοῦ σήμερον ἰσχύοντος, οὐδεὶς ὑπάρχει δισταγμὸς, διότι τοῦτο καὶ ἐκ τῶν προηγουμένων ἐξάγεται, συνάγεται δὲ καὶ ἐκ τοῦ ὅτι καθιερωθεῖσῶν καὶ ὑπὲρ τῶν στρατιωτικῶν τῶν διατάξεων τοῦ Α'. Βιβλίου τοῦ κοινοῦ Ποιν. νόμου προκύπτει σημαντικὴ ὠφέλεια ὡς πρὸς τὴν ἐλάφρυνσιν τῶν ποινῶν 1) διότι ἡ ἀπόπειρα καὶ ἡ συνέργεια ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ τιμωροῦνται

ὡς καὶ ἡ τετελεσμένη πράξις καὶ οἱ αὐτουργοὶ αὐτῆς, παρ' ἡμῶν δὲ μὲ τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς ἢ ἀπόπειρα καὶ μὲ μικροτέραν ἔτι οἱ συνεργοὶ καὶ συναίτιοι κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιστάσεων· 2) διότι ἐχορηγήθη τὸ δικαίωμα εἰς τὸν κατηγορούμενον νὰ προτείνῃ λόγους ἐξαλείφοντας τὸ ἀξιόποιον ἢ μειοῦντας τὸν καταλογισμόν, ὡς τὴν ἀνάτιον μέθην καὶ 3) ἐκ τοῦ ὅτι, ἐνῶ σήμερον ὁ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν λειποτάκτης καθ' ὑποτροπὴν τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν καὶ τὸ πολὺ πέντε ἐτῶν, χθὲς ἤθελε καταδικασθῆ εἰς δέκα ἐτῶν δεσμῶν. Ἐνῶ σήμερον ὁ κλέπτων πράγματα ἀνήκοντα εἰς στρατιωτικούς, ὑπαρχουσῶν ἰδιαιτέρων ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν, χθὲς ἤθελε καταδικασθῆ εἰς ἕξ ἐτῶν δεσμῶν, καὶ τέλος ὁ ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ ἢ ἐνόπλιον ἐπαναστατῶν σκοπὸς ὅστις ἤθελε φωραθῆ κοιμώμενος, τιμωρεῖται μὲ 2—5 ἐτῶν δημόσια ἔργα, ἐνῶ χθὲς ἤθελε καταδικασθῆ εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν τὸν θάνατον, καὶ τέλος διότι δὲν ἐδέχθη τὸν πολιτικὸν θάνατον, συμφώνως μὲ τὸν Γαλ. νόμον, καὶ κατὰ τοῦτο ἡ στρατιωτικὴ Ποιν. νομοθεσία εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ἡμετέρου κοινοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ νόμοι διὰ τοὺς ὁποίους δικαίως πρέπει οἱ γεννιήτορες καὶ οἱ πλάσται αὐτῶν νὰ καυχῶνται· αὐτοὶ εἶναι οἱ νόμοι οἵτινες ὡς εὐεργέτημα μὲν θεωρούμενοι ἐφελκύνουσι τὴν ἀγάπην τοῦ στρατοῦ εἰς τὸν δωρήσαντα αὐτοὺς Ἡγεμόνα, ὡς ἔργον δὲ νομοθετικὸν εἶναι λαμπροὶ λαμπροτάτου βασιλικοῦ διαδήματος ἀδάμαντες· αὐτὸ τέλος τὸ σύνολον τῆς στρατιωτικῆς νομοθεσίας εἶναι ἡ ὠραία Κρήνη τῆς ὁποίας τὰ διαγῆνάματα θέλουσι δροσίξει τὰς νεαράς τοῦ ἑλλ. στρατοῦ ρίζας, οὐτινος αἱ ἀήττητοι φάλαγγες, ὅτε δάκτυλος τοῦ Ἰψίστου τὴν ὠραν σημάνει, καταστρέψουσι διὰ παντός τοὺς ἐχθρούς τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ τῆς χριστιανισμοῦ πρὸς θρίαμβον τοῦ Σταυροῦ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 15 Δεκεμβρίου 1860.

Ἀριθ. 19,642.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ.

Διὰ τῆς παρούσης ἀποστέλλομεν ὑμῖν πρὸς κοινοποίησιν ἀντίγραφον τοῦ ἀπὸ 3 ἰσταμένου Ἰψηλοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος, περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ πεζικὸν καὶ εἰς τοὺς φρουραρχικούς ἐπιτελεῖς.

Εἰς τὸ Ἰψηλὸν τοῦτο Βασιλικὸν Διάταγμα προσήρτηνται πίνακες, ὀρίζοντες τὸ προσωπικὸν ἐκάστου τῶν δέκα ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ.

Συμμορφούμενοι ὅθεν ἀφ' ἐνὸς μὲν μέρους μὲ τὸ περιεχόμενον τῶν πινάκων, ἀφ' ἐτέρου δὲ μὲ τὸ λοιπὸν τοῦ Διατάγματος κείμενον, θέλετε διατάξει, ἅμα τῇ παραλαβῇ τῆς παρούσης, τοὺς ὑφ' ἡμᾶς ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπαπιστάς τοὺς εἰς ἄλλα τάγματα ἢ θέσεις ἤδη διοριζομένους νὰ μεταβῶσιν ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἡ ἔδρα τοῦ τάγματος ἢ ἡ θέσις εἰς ἣν διορίζονται.

Οἱ διορισμένοι εἰς τὸ δέκατον τάγμα ἀξιωματικοὶ θέλουσι μείνει προσκολλημένοι εἰς αὐτὸ μέχρι τοῦδε ἀνήκουσιν τάγματα μέχρι νεωτέρας ἡμῶν διαταγῆς.

Εἰς ὅσα ἐκ τῶν ταγμάτων δὲν ὑπάρχει διορισμένος ὑπαπιστής, διορίσθησαν ἑπτὰ ἀντὶ εἰς ὑπολοχαγοὶ, ἵνα οἱ οἰκείοι διοικηταί, συμμορφούμενοι μὲ τὸ 11 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, ἐκλέξωσι μεταξὺ αὐτῶν τὸν ὑπαπιστήν· ἐν ἀνάγκῃ δὲ δύνανται νὰ ἐκλέξωσιν αὐτὸν καὶ μεταξὺ τῶν ἀνθυπολοχαγῶν.

Ἀθήνησι τῆν 4 Δεκεμβρίου 1860.

Ὁ Ἰπουργὸς Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ἵπουγου τοῦν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν τάδε·

Προβιβάζονται συνταγματάρχης ὁ ἀντισυνταγματάρχης Δημήτριος Σπηλιωτόπουλος, μέχρι τοῦδε διοικητῆς τοῦ α'. πεζικοῦ τάγματος, διοριζόμενος φρούραρχος Ναυπλίου.

Ἀντισυνταγματάρχαι, οἱ ταγματάρχαι 1. Κουρκουμέλης Β. Πικρασκευᾶς. 2. Ζορμπᾶς Νικόλαος, διοριζόμενος διοικητῆς τάγματος. 3. Καλὸς Γεώργιος, μέχρι τοῦδε φρούραρχος Μεσολογίου, διοριζόμενος διοικητῆς τάγματος. 4. Πασχάλης Ἰωάννης καὶ 5. Τολμίδης Μιχαήλ.

Ταγματάρχαι οἱ λοχαγοὶ 1. Βουκάλης Ἰωάννης. 2. Ἐμμανουλάκης Ἰωάννης. 3. Χατζῆ Πέτρου Εὐστάθιος. 4. Φρουδάκης Ἰωάννης, διοριζόμενος φρούραρχος Χαλκίδος. 5. Κορωναῖος Δημήτριος καὶ 6. Δαμαλᾶς Κωνσταντῖνος.

Λοχαγοὶ β'. κλάσεως οἱ ὑπολοχαγοὶ 1. Μακρῆς Ἀντώνιος. 2. Ταρατσόπουλος Δημήτριος. 3. Λαζαρέτος Νικόλαος. 4. Καμπάνης Δημήτριος. 5. Λεμπεσόπουλος Δημήτριος. 6. Ἀντώνιο Κωνσταντῖνος. 7. Κονοφᾶς Ἀλέξανδρος. 8. Παππαδήμας Ἰωάννης. 9. Σωτηρίου Ἀνδριανὸς καὶ Στεφάνου Διαμαντῆς.

Ἵπολοχαγοὶ οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ 1. Χρηστίδης Πέτρος. 2. Χατηριάδης Περικλῆς. 3. Κασνέτζιος Δημήτριος. 4. Τσάμης Σπύρος. 5. Ἀποστολίδης Λεωνίδας. 6. Κατσιογιάννης Χρῆστος, ἀξιωματικὸς τῆς ἐπιθεωρήσεως εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν. 7. Λουϊζόπουλος Ἀντώνιος. 8. Ἀγγελῆς Ἀναγνώστης. 9. Σωτήλης Ἀνδρέας. 10. Κλάδος Μιλτιάδης. 11. Μπουκαούρης Ἀριστείδης. 12. Μυκωνίος Ἐλευθέριος. 13. Βλαχόπουλος Διομήδης. 14. Ἰωαννίδης Κωνσταντῖνος, παρὰ τῆ ἐπιτροπῇ τοῦ ἱματισμοῦ. 15. Ἰατράκος Δημήτριος. 16. Νικηταρᾶς Ἰωάννης. 17. Κριτσαδόπουλος Μιχαήλ, παρὰ τῷ λόχῳ τῶν πυροσβεστῶν. 18. Βούλγαρης Λεονάρδος. 19. Μακρῆς Νικόλαος. 20. Σούλης Γεώργιος καὶ 21. Δράκος Δημήτριος.

Ἀνθυπολοχαγοὶ οἱ ἀνθυπασπισταὶ 1. Μπουκουβαλάκος Ἰωάννης. 2. Γρηγοριάδης Ἀντώνιος. 3. Ἀλεξάνδρου Γεώργιος, ἐκ τοῦ λόχου τῶν πυροσβεστῶν. 4. Παππαδόπουλος Σάββας. 5. Ζαχαρία Νικήτας. 6. Μαυρομιχάλης Γεώργιος. 7. Βάσος Τιμολεών. 8. Φιλιππόπουλος Γεώργιος. 9. Μακρῆς Νικόλαος, παρὰ τῷ ἀναθεωρητικῷ Στρατοδικεῖῳ. 10. Παμπούκης Σπυρίδων. 11. Δημητρόπουλος Κωνσταντῖνος. 12. Λεουτσάκος Πέτρος. 13. Γκίλης Νικόλαος. 14. Μαμούρης Γεώργιος. 15. Καμπάνης Πυθαγόρας. 16. Σαράτσογλου Θεμιστοκλῆς. 17. Λεονάρδος Ἀπόστολος, παρὰ τῷ ἐν Ναυπλίῳ Στρατοδικεῖῳ. 18. Ταμπακόπουλος Ἰωάννης. 19. Ἡλιάδης Ἰωάννης. 20. Κέλης Νικόλαος. 21. Σπυρίδωνος Γεώργιος. 22. Τσῆρος Σπυρίδων. 23. Ἰωαννίδης Σπυρίδων. 24. Μουσιδῆς Γεώργιος. 25. Γιουροῦκος Θεμιστοκλῆς. 26. Τζαβέλλας Γεώργιος καὶ 27. Βότσαρης Ἰωάννης.

Ἀνθυπασπισταὶ οἱ κατὰ τὰς ἐξετάσεις εὐδοκίμησαντες ὑπαξιωματικοὶ Ἐπιλοχίαι 1. Κιτσάκης Ἀναστάσιος. 2. Χιώτης Ἐμμανουήλ. 3. Φωτιάδης Βασίλειος. 4. Μαυρολίδης Γεώργιος. 5. Παππαγεωργίου Πέτρος διοριζόμενος εἰς τὸ φρουραρχεῖον Λαμίας. 6. Ἀλεξόπουλος Κωνσταντῖνος. 7. Λαζάρου Πέτρος, διοριζόμενος εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν. 8. Κακλαμᾶνος Γεώργιος. 9. Τουρναβίτης Λεωνίδας. 10. Μήτσας Ἀντώνιος. 11. Τσερούλης Νικόλαος, διοριζόμενος εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου. 12. Λοχίαὶ Παππασκὸλ Κωνσταντῖνος. 13. Σέχος Κωνσταντῖνος.

Χαρακτηρίζεται ἀντισυνταγματάρχης ὁ ταγματάρχης Α. Στέλβαχ, φρούραρχος Παλαμυδίου.

Μετατίθενται εἰς τοὺς φρουραρχικοὺς ἐπιτελεῖς, ὡς φρούραρχος Μεσολογίου, ὁ μέχρι τοῦδε ὑποδιοικητῆς τοῦ β'. πεζικοῦ τάγματος ταγματάρχης Τριτάκης Νικόλαος.

Διορίζεται ὑπασπιστῆς τοῦ συνταγματάρχου ἐπιθεωρητοῦ Ἐμ. Χάν, ὁ λοχαγὸς Λεονάρδος Ἀνδρέας τοῦ γ'. πεζικοῦ τάγματος. Ἀνακαλεῖται εἰς ἐνέργειαν ὁ ἐν ἀργίᾳ δι' ἀπολύσεως ἐκ τῆς

θέσεως ἀνθυπολοχαγὸς Παῦλος Ματαΐδης, διοριζόμενος ὑπασι-
στης τοῦ φρουραρχείου Μεσολογγίου.

Ὀνομάζονται λοχαγοὶ ἁ. κλάσεως οἱ μέχρι τοῦδε ἑ. 1.
Παππαζαφειρῆς. Ἰωάννης. 2. Μυκωνίος Νικόλαος. 3. Κονδύλης
Νικόλαος. 4. Ἰωαννίδης Εὐθύμιος. 5. Ζωγράφος Σπυρίδων. 6.
Ἀναγνώστου Ἀνάργυρος. 7. Λεονάρδος Ἀνδρέας. 8. Καμπάνης
Ἰωάννης καὶ 9. Βρεττὸς Ὀδυσσεύς.

Κατατάσσεται ἐκ νέου ὡς ὑπολοχαγὸς ὁ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὡς
τοιούτος παραιτηθεὶς Θ. Κολοκοτρώνης, λογιζομένου, ὡς πρὸς
τὴν ἀρχαιότητα αὐτοῦ, τοῦ χρόνου ἐφ' ὃν πρὸ τῆς παραιτήσεώς
τοῦ εἶχε διατελέσει εἰς τὸν βαθμὸν αὐτόν.

Κατατάσσεται ἐπίσης εἰς τὸν στρατὸν, ὡς ἀνθυπολοχαγὸς,
ὁ ἐπίτιμος ἀνθυπολοχαγὸς Πλαπούτας Γεώργιος, λαμβάνων σει-
ρὰν ἀρχαιότητος μετὰ τὸν ἀνθυπολοχαγὸν Ζωρόπουλον Ἀχιλλέα
καὶ πρὸ τοῦ Μπουκουβαλάκου Ἰωάννου.

Συνεπεία τῶν μεταβολῶν τούτων τὸ προσωπικὸν τῶν ἀνωτέ-
ρων καὶ ὑποδεστέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν ἐκάστου
τῶν δέκα ταγμάτων τοῦ Ἡμετέρου πεζικοῦ ὀρίζεται ὡς ἔπειτα.

Προσδιορισμὸς τοῦ προσωπικοῦ ἐκάστου τῶν δέκα Ταγμάτων!

Α'. Τάγμα

Ἐπιτελεῖς καὶ Ὑποτελεῖς

Ἀντισυνταγματάρχης διοικητῆς Ζορμπᾶς Νικόλαος, Ταγμα-
τάρχης ὑποδιοικητῆς Βουκάλης Ἰωάννης, Ἱερεὺς ἁ. κλάσεως Ἀν-
τωνόπουλος Παναγιώτης, Ἀνθυπασπιστῆς Κακλαμάνος Γεώργιος.

Λόχοι.

Λοχαγοὶ ἁ. κλάσεως Μαυρογένης Γεώργιος, Ἀμπελᾶς Τριαν-
τάφυλλος, Δεσινδέρης Κωνσταντῖνος Πουρναρᾶς Βασίλειος. Β'.
κλάσεως, Νικολάου Ἰωάννης, Λεμπεσόπουλος Δημήτριος.

Ὑπολοχαγοὶ Κούρτης Παναγιώτης, Ταμβακᾶς Σπυρίδων,
Κουρμούλης Γεώργιος, Μαντούβαλος Νικόλαος, Γρίβας Δημή-
τριος, Καναθατσόλος Ἀντώνιος, Σωτήλης Ἀνδρέας.

Ἀνθυπολοχαγοὶ Λεονάρδος Λουκᾶς. Λεοτσάκος Νικόλαος,
Γραμματικόπουλος Λεωνίδας, Ζαχαρία Νικήτας, Μαυρομιχάλης
Γεώργιος, Φιλιππόπουλος Γεώργιος.

Β'. Τάγμα.

Ἐπιτελεῖς καὶ Ὑποτελεῖς.

Ἀντισυνταγματάρχης διοικητῆς Μήχου Ἀρτέμιος, Ταγμα-
τάρχης ὑποδιοικητῆς Ἐμμανολάκης Ἰωάννης, Ἱερεὺς ἁ. κλά-
σεως Δάσκαρις Βησσαρίων, Ἀνθυπασπιστῆς Τουρναβίτης Λεω-
νίδας.

Λόχοι.

Λοχαγοὶ ἁ. κλάσεως, Μάνεσης Σπυρίδων, Δακόπουλος Κων-
σταντῖνος, Καστανάκος Ἀντώνιος, Καπετανάκης Ἀντώνιος, ἑ.
κλάσεως, Στάϊκος Ἄγγελος, Κουβέλης Βασίλειος.

Ὑπολοχαγοὶ, Γουργούρης Βασίλειος, Διαλέτης Κωνσταντῖνος,
Κολοκοτρώνης Θεόδωρος, Κουμουνδούρος Ἀλέξανδρος, Μπου-
κούρης Ἀριστείδης, Νικηταρᾶς Ἰωάννης, Σούλης Γεώργιος.

Ἀνθυπολοχαγοὶ, Πονηρόπουλος Κυριάκος, Ζωρόπουλος Ἀχιλ-
λεὺς, Ταμπακόπουλος Ἰωάννης, Πλιάδης Ἰωάννης, Χέλμης Νι-
κόλαος, Σπυρίδωνος Γεώργιος.

Γ'. Τάγμα.

Ἐπιτελεῖς καὶ Ὑποτελεῖς.

Ἀντισυνταγματάρχης διοικητῆς, Ῥοδίτης Μιχαήλ, Ταγμα-
τάρχης ὑποδιοικητῆς Γενίσαρλης Σπυρίδων, Ἀνθυπολοχαγὸς
ὑπασπιστῆς Ἀγαλλόπουλος Στυλιανός, Ἱερεὺς ἁ. κλάσεως Ῥω-
μανίδης Νικηφόρος, Ἀνθυπασπιστῆς Μαυρολίδης Γεώργιος.

Λόχοι.

Λοχαγοὶ ἁ. κλάσεως, Ἀλεξάνδρου Παναγιώτης, Κουμουνδου-
ράκης Γεώργιος, Μυκωνίος Νικόλαος, ἑ. κλάσεως Τσακάκης
Ἰωάννης, Κατσαρῆς Ἀλέξανδρος, ἐκ τοῦ φρουραρχείου Ἀθηνῶν,
Καμπάνης Δημήτριος.

Ὑπολοχαγοὶ, Ἀγγελόπουλος Νικόλαος, Χαρόνης Νικόλαος,

Παρνασίδης Δημήτριος, Κανάρης Ἀριστείδης, Χατηριάδης Περικλῆς, Κλάδος Μιλτιάδης.

Ἐπιτελεῖς καὶ Ὑποτελεῖς.
Ἄθυπολοχαγοὶ, Στεφανᾶκης Ἐμμανουήλ, Κονιαβίτης Ἰωάννης, Σκένδερ Ἰωάννης, Χ. Ἰωάννου Κωνσταντῖνος, Γάσπαρης Ἡρακλῆς, ὁμ. Ἀλεξάνδρου Γεώργιος ἐκ τοῦ λόχου τῶν πυροσβεστῶν.

Δ'. Τάγμα.

Ἐπιτελεῖς καὶ Ὑποτελεῖς.

Ἀντισυνταγματάρχης διοικητῆς, Κομπότης Ἰωάννης, Ταγματάρχης ὑποδιοικητῆς, Δαμαλάς Κωνσταντῖνος, Ὑπολοχαγὸς ὑπασπιστῆς Βουγιούκας Ἀγάθων, Ἱερεὺς β'. κλάσεως Ἀσπρογέρακας Νικόλαος, Ἀνθυπασπιστῆς Μήτσας Ἀντώνιος.

Λόχοι.

Λοχαγοὶ α'. κλάσεως, Κουβαρᾶς Χρῆστος, Καμπάνης Ἰωάννης, β'. κλάσεως, Μαυρομιχάλης Κουτράκος Ἰωάννης, Φωμόπουλος Πέτρος, Ῥοδοβίτης Γεώργιος, Παππαδήμας Ἰωάννης.

Ὑπολοχαγοὶ Γιανᾶκος Δικαῖος, Ἀνδρέου Ἀντώνιος, Θεοδώρου Γεώργιος, Ἀγγελῆας Ἀναγνώστης, Μυκῶνιος Ἐλευθέριος, Δράκος Δημήτριος.

Ἀνθυπολοχαγοὶ, Ἀναστασίου Παναγιώτης, Ἀγγελινίδης Ὀδυσσεὺς, Ἀντζολίνος Ὀδυσσεὺς, Δημητρόπουλος Κανέλος, Ῥαφαλέας Ἀνδρέας, Πλαπούτας Γεώργιος.

Ε'. Τάγμα.

Ἐπιτελεῖς καὶ Ὑποτελεῖς.

Ἀντισυνταγματάρχης διοικητῆς, Σέχος Γεώργιος, Ταγματάρχης ὑποδιοικητῆς Χ. Πέτρος Εὐστάθιος, Ἱερεὺς β'. κλάσεως Καστελλάκος Κυπριανός, Ἀνθυπασπιστῆς Κιτσάκης Ἀναστάσιος.

Λόχοι.

Λοχαγοὶ α'. κλάσεως Δημητρακαράκος Ἠλίας, Λακερδόπουλος Γεράσιμος, Κονδύλης Νικόλαος, Βρετὸς Ὀδυσσεὺς, Χαράλαμπος Μιχαήλ, Ἀντωνίου Κωνσταντῖνος.

Ὑπολοχαγοὶ, Καλόγηρος Σωκράτης, Λιακόπουλος Βασίλειος, Λασκαρίδης Δημήτριος, Μπαπιώτης Ἀθανάσιος, Πρατᾶς Ἰωάννης, Μελέτης Νικόλαος, Ἐμμανουήλ Γεώργιος.

Ἀνθυπολοχαγοὶ, Ἀνδρέου Ἐμμανουήλ, Κωνσταντινόπουλος Γεώργιος, Τσαβέλας Φώτιος, Σκουπίτσας Νικόλαος, Μπουκουβαλάκος Ἰωάννης, Τζῆρος Σπυρίδων.

ς'. Τάγμα.

Ἐπιτελεῖς καὶ Ὑποτελεῖς.

Ἀντισυνταγματάρχης διοικητῆς, Κυπριανὸς Δημήτριος, ταγματάρχης ὑποδιοικητῆς Τόλιας Χ. Γεώργιος, ἀνθυπολοχαγὸς ὑπασπιστῆς Κιταριώλος Λεωνίδας, Ἱερεὺς β'. κλάσεως Πλατύκας Παναγιώτης, ἀνθυπασπιστῆς Ἀλεξόπουλος Κωνσταντῖνος.

Λόχοι.

Λοχαγοὶ α'. κλάσεως, Μεσηνέζης Γεώργιος, Σύψωμος Ἀντώνιος, Μυτηλιναῖος Μιχαήλ, Ἰωαννίδης Εὐθύμιος, β'. κλάσεως Ἀρβανίτης Ἰωάννης καὶ Σωτηρίου Ἀνδριανός.

Ὑπολοχαγοὶ Πέτροβιτς Ἄγγελος, Κάκιος Ἰωάννης, Μποτσόνης Κωνσταντῖνος, Δαγκλῆς Κωνσταντῖνος, Δαγκλῆς Ἰωάννης, Δημητρίου Σωτήριος, Λουῖζόπουλος Ἀντώνιος.

Ἀνθυπολοχαγοὶ, Ἰωαννίδης Πέτρος, Γρηγοριάδης Ἀντώνιος, Παμπούκης Σπυρίδων, Λεοτσάκος Πέτρος καὶ Σαράτζογλους Θεμιστοκλῆς.

ζ'. Τάγμα.

Ἐπιτελεῖς καὶ Ὑποτελεῖς.

Ἀντισυνταγματάρχης διοικητῆς, Καλὸς Γεώργιος, ἐκ τοῦ Φρουραρχείου Μεσολογγίου, Ταγματάρχης ὑποδιοικητῆς Ἀθανάσιος Νικόλαος, Ὑπολοχαγὸς ὑπασπιστῆς Οἰκονομίδης Χρῆστος, Ἱερεὺς α'. κλάσεως Μάρκος Γεράσιμος, Ἀνθυπασπιστῆς Φωτιάδης Βασίλειος.

Λόχοι.

Λοχαγοὶ α'. κλάσεως, Δαγκλῆς Γεώργιος, β'. κλάσεως Μο-

σχονήσιος Ἀπόστολος, Σκαρβέλης Δημήτριος, Κρήτης Γεώργιος, Πρωτόπουλος Δημήτριος, Στεφάνου Διαμαντής.

Ἵπολοχαγοὶ Ἀποστολίδης Σταματίος, ἐκ τοῦ Φρουραρχείου Μεσολογγίου, Δουδουμόπουλος Νικόλαος, Λάζος Ἰωάννης, Λαχανᾶς Ὀδυσσεύς, Χρηστίδης Πέτρος, Τσαμῆς Σπύρος.

Ἀνθυπολοχαγοὶ, Ζογρομαλίδης Ἀθανάσιος, Βασιλάκος Γεώργιος, Μπίνας Ἀνδρέας, Δημητριάδης Κωνσταντῖνος, Ἀσπρέας Κωνσταντῖνος, Τσαβέλας Γεώργιος.

Η'. Τάγμα.

Ἐπιτελεῖς καὶ Ὑποτελεῖς.

Ἀντισυνταγματάρχης διοικητῆς Τολμίδης Μιχαήλ, Ταγματάρχης ὑποδιοικητῆς Πάλλης Κωνσταντῖνος, Ἵπολοχαγὸς ὑπασπιστῆς Μαυρομιχάλης Ἀντώνιος, Ἀνθυπασπιστῆς Σέχος Κωνσταντῖνος.

Λόχοι.

Λοχαγοὶ α'. κλάσεως Κοσκινᾶς Διονύσιος, Ζεμπούλης Ἰωάννης, Ζωγράφος Σπυρίδων, Λάπας Γεώργιος, β'. κλάσεως Τσῆρος Δημήτριος, Γρηγορίδης Ἀθανάσιος.

Ἵπολοχαγοὶ Μεγεμενέας Πέτρος, Τσιτσόπουλος Κωνσταντῖνος, Βασιλειάδης Ἰωάννης, Γεωργιάδης Λεωνίδα, Μουσάκης Θεόδωρος, Χρυσοβέργης Δημήτριος.

Ἀνθυπολοχαγοὶ Λούζης Ἀνδρέας, Καπετανάκης Ἰωάννης, Βελόπουλος Ἀθανάσιος, Παππαδάκης Νικόλαος, Μπλατσῆς Δημήτριος, Γιουρούκος Θεμιστοκλῆς.

Θ'. Τάγμα.

Ἐπιτελεῖς καὶ Ὑποτελεῖς.

Ἀντισυνταγματάρχης διοικητῆς Κουρκουμέλης Β. Παρασκευᾶς, ταγματάρχης ὑποδιοικητῆς Ζορμπᾶς Κωνσταντῖνος, ἀνθυπολοχαγὸς ὑπασπιστῆς Τσερούλης Σπυρίδων, ἱερεὺς α'. κλάσεως Παπαῖν Ἀθανάσιος Οἰκονόμος, ἀνθυπασπιστῆς Χιώτης Ἐμμανουήλ.

Λόχοι.

Λοχαγοὶ α'. κλάσεως Βλίσμαν Μιχαήλ, Παππαζαφείρης Ἰω-

άννης, Δημητριάδης Κωνσταντῖνος, Δημητρίου Ἀπόστολος, Δημητράκοπουλος Χαράλαμπος, Κονοφᾶος Ἀλέξανδρος.

Ἵπολοχαγοὶ, Παππαδάτος Ζήσιμος, Τζαμάλας Παναγιώτης, Πάτμιος Ἰωάννης, Κασνέτζης Δημήτριος, Ἰατράκος Δημήτριος, Λεονάρδος Βούλγαρης.

Ἀνθυπολοχαγοὶ, Παππανδρέας Ἰωάννης, Καραγιάννης Ἀνδρέας, Πετρονάκος Πετρούνης, Δημητρόπουλος Κωνσταντῖνος, Μαμούρης Γεώργιος, Ἰωαννίδης Σπυρίδων.

Ι'. Τάγμα πρότυπον.

Ἐπιτελεῖς καὶ Ὑποτελεῖς.

Ἀντισυνταγματάρχης διοικητῆς Πασχάλης Ἰωάννης, Ταγματάρχης ὑποδιοικητῆς Κορωναῖος Δημήτριος, Ἀνθυπασπιστῆς Παππασκόλ Κωνσταντῖνος.

Λόχοι.

Λοχαγοὶ Α'. κλάσεως Κονιάλης Χρηστόφορος. Β'. κλάσεως Πετιμεζᾶς Β. Ἀθανάσιος, Μπόν Βασίλειος, Ζεγγίνης Ἰωάννης, Μακρῆς Ἀντώνιος, Λαζαρέτος Νικόλαος.

Ἵπολοχαγοὶ, Λαδόπουλος Ἰωάννης, Δουρδούμας Ἥλιος, Ἐμμανουήλ Ἰωάννης, Ἰατροῦ Νικόλαος, Ἀποστολίδης Λεωνίδα, Βλαχόπουλος Διομήδης, Μακρῆς Νικόλαος.

Ἀνθυπολοχαγοὶ, Παππαδόπουλος Σάββας, Βάσος Τιμολέων, Γκίλης Νικόλαος, Καμπάνης Πυθαγόρας, Μουσκίδης Γεώργιος, Βότσαρης Ἰωάννης.

Ἐδρα τοῦ νεοσχηματιζομένου 10 Τάγματος ὀρίζεται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου.

Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἀθῆναι τῇ 3 Δεκεμβρίου 1860.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. Β ό τ σ α ρ η ς.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἐδάφιον β'. τοῦ ἄρθρου 3 περὶ καταστάσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ νόμου.

Ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἀπαλλάττοντες τὸν Ἡμέτερον Συνταγματάρχην τοῦ Μηχανικοῦ Λεωνίδα Σμόλεντζ τῆς θέσεως φρουράρχου Ναυπλίου μεταθέτομεν αὐτὸν εἰς διαθεσιμότητα.

Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Δεκεμβρίου 1860.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Βότσαρης.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰς ἐξῆς μεταβολὰς εἰς τὸ Ἡμέτερον Πυροβολικόν.

Χαρακτηρίζεται Ἀντισυνταγματάρχης ὁ Ταγματάρχης Ἰωάννης Καρμπούνης, Διευθυντὴς τοῦ Ἡμετέρου Νομισματοκοπείου καὶ Τυπογραφείου.

Προβιβάζονται Ταγματάρχης ὁ λοχαγὸς ἀ. κλάσεως Χαράλαμπος Ζυμβρακάκης εἰς τὸ Τάγμα τοῦ Πυροβολικοῦ.

Λοχαγοὶ β'. κλάσεως, οἱ ὑπολοχαγοὶ Ἡρακλῆς Πετμεζᾶς, Βασιλικὸς ἀντεπίτροπος τοῦ ἐν Ἀθήναις διαρκοῦς Στρατοδικείου, Σωτήριος Πετμεζᾶς, Γεώργιος Κακαναράκης εἰς τὰ πυροτεχνικὰ καταστήματα, Δημήτριος Τουρνάκης μέχρι τοῦδε ὑπασπιστὴς τῆς στρατιωτικῆς τῶν Εὐελπίδων σχολῆς καὶ Μιλτιάδης Λεβίδης, μέχρι τοῦδε ὑπασπιστὴς τοῦ τάγματος τοῦ πυροβολικοῦ.

Ὑπολοχαγοὶ, οἱ Ἀνθυπολοχαγοὶ Περικλῆς Κυργούσιος, Ἰωάννης Ῥόδιος, Εὐθύμιος Χατζῆ Πέτρος Ἡμέτερος Διαγγελεὺς, Δημήτριος Κλίμακας, Ἀλέξανδρος Βάτος Ἡμέτερος Διαγγελεὺς,

Ἀδόλφος Ῥαϊνέκ, Νικόλαος Κλίμακας, Ἐμμανουὴλ Καλλέργης, εἰς ἀποστολὴν παρὰ τῇ ἐν Παρισίοις Ἡμετέρᾳ Πρεσβείᾳ μετατιθέμενος εἰς τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς.

Ἀνθυπολοχαγοὶ, οἱ Ἀνθυπασπισταὶ, Σπυρίδων Δουβουνιώτης καὶ Μάρκος Ἀντόνοβιτζ, μετατιθέμενοι ἐκ τοῦ Μηχανικοῦ εἰς τὸ Πυροβολικόν, Νικόλαος Σμόλεντζ τοῦ τάγματος τοῦ Πυροβολικοῦ, Τιμολέων Κομπότης ἐκ τοῦ Μηχανικοῦ εἰς τὸ Πυροβολικόν.

Εἰς τὸ ὕλικόν δὲ τοῦ Πυροβολικοῦ προβιβάζονται Ὑπολοχαγοὶ οἱ Ἀνθυπολοχαγοὶ, Χρήστος Θεοχάρης καὶ Γεώργιος Ἀσημάκης.

Ἀνθυπολοχαγοὶ δὲ οἱ Ἀνθυπασπισταὶ Κ. Κορέλος καὶ Ἰω. Σωτήρχος.

Ὀνομάζονται πραγματικὸς Ἀντισυνταγματάρχης ὁ μέχρι τοῦδε χαρακτηρισμένος Ἀντισυνταγματάρχης Πάνος Κορωνάιος, διευθυντὴς τοῦ τμήματος τοῦ Πυροβολικοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν.

Λοχαγοὶ ἀ. κλάσεως οἱ Λοχαγοὶ β'. κλάσεως Ἀλκιβιάδης Ἀργυρόπουλος εἰς τὸ Πυροβολικόν, Θρασύβουλος Κωσταντέλης εἰσηγητὴς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, Σπυρίδων Παναγιωτόπουλος ἀντεισηγητὴς τοῦ ἐν Ναυπλίῳ διαρκοῦς Στρατοδικείου, Ἰωάννης Καγκελάρης εἰς Γεωμετρικὴν ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, Γρηγόριος Καντσερῆς εἰσηγητὴς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν.

Μετατιθενται, ὁ Ταγματάρχης Δημήτριος Παππαδιαμαντόπουλος, ἀπὸ τὸ τάγμα τοῦ Πυροβολικοῦ, εἰς τὸ Ὀπλοστάσιον ὡς ὑποδιευθυντὴς.

Ὁ Λοχαγὸς β'. κλάσεως Ἰω. Σκοῦφος, ἀπὸ τὸ τάγμα τοῦ Πυροβολικοῦ εἰς τὸ Ὀπλοστάσιον (ὕλικόν).

Ἀνακαλεῖται εἰς ἐνέργειαν ὁ μέχρι τοῦδε ἐν ἀργίᾳ ὑπολοχαγὸς τοῦ ὕλικου Πυροβολικοῦ Κωνσταντῖνος Βερέκιος, εἰς τὸ Ὀπλοστάσιον.

Ὁ Ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Δεκεμβρίου 1860.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Βότσαρης.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰς ἐξῆς μεταβολὰς εἰς τὴν Ἡμετέραν Ἱππαρχίαν τῶν λογχοφόρων.

Προβιβάζονται, Ἰαρχὸς ὁ μέχρι τοῦδε Ὑπασπιστὴς τῆς Ἱππαρχίας ὑπίλαρχος Νικόλαος Γκαρμπολάς.

Ὑπίλαρχοι, οἱ Ἀνθυπίλαρχοι Διονύσιος Τριτάκης καὶ Ἀλέξανδρος Νικολαΐδης.

Ἀνθυπίλαρχοι οἱ Ἀνθυπασπισταὶ Ἀγγελῆς Γεωργαντᾶς, Ἀλέξανδρος Χατζῆ Πέτρος καὶ Βασίλειος Μαλάμος.

Κατατάττεται ὡς Ἀνθυπασπιστὴς ὁ Χρῆστος Γ. Γρίβας.

Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Δεκεμβρίου 1860.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Βότσαρης.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Κατατάττονται ὡς Ἀνθυπασπισταὶ εἰς τὸν Στρατόν.

Εἰς τὸ Μηχανικὸν ὁ Ἰωάννης Μαρκόπουλος.

Εἰς τὸ Πυροβολικόν, ὁ Ἰωάννης Παππαδιαμαντόπουλος καὶ Κωνσταντῖνος Μαυρομιγᾶλης.

Εἰς τὸ Μηχανικόν, οἱ Νικόλαος Νικολαΐδης, Νικόλαος Σολωμὸς καὶ Γεώργιος Δ. Γεωργίου.

Εἰς τὸ Πυροβολικόν, ὁ Κωνσταντῖνος Ἰσχυμάχος.

Εἰς τὸ Μηχανικὸν ὁ Ἀθανάσιος Πετιμεζᾶς, Ἰναχὸς Πηνιῶ, Νικόλαος Τρέβεζας καὶ Κωνσταντῖνος Φλέγγας.

Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Δεκεμβρίου 1860.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Βότσαρης.

Ἀριθ. 17,744.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἀνθυπομοίραρχου Α. Σταματιάδου.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν τῆς 14 Ἰανουαρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 177, τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν τῆς 24 Μαρτίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 17,962 καὶ τὴν πολιτικὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου τῆς 16 Μαΐου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 120.

Μεταφέρομεν τὸν ἀνθυπομοίραρχον Ἀπόστολον Σταματιάδην ἀπὸ τῆν ἀποστρατεῖαν εἰς τὴν ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ διορίζομεν αὐτὸν εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἀθῆναι τὴν 1 Νοεμβρίου 1860.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Βότσαρης.

Ἀριθ. 18,211 18,961.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Περὶ ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1860.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Πρὸς ἀκριβῆ γνῶσιν τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διέταξε γενικὴν ἀπαριθμῆσιν τῶν κατοίκων ἐν γένει, ἐκτελεσθησομένην ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας

ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους, ἥτοι τῆς 12 Φεβρουαρίου προσεχοῦς ἔτους ἡμέρας Κυριακῆς.

Ἐκ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἀπογραφὴν ἀφῆρσε τὸν ἐν ἐνεργείᾳ στρατὸν, ἐξαιτηθὲν, πρὸς πλείονα ἀκριβειακὰ, νὰ ἐνεργηθῇ αὕτη ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον διέταξε ν' ἀπαριθμηθῶσιν οἱ κάτοικοι ἐν τοῖς μέρεσιν ἐνθα διατρίβουσιν, ἢ θεωροῦνται ὡς παρόντες κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς γενικῆς ἀπαριθμήσεως, ἐξαιτεῖται ἵνα τὸ αὐτὸ μέτρον ἐφαρμοσθῇ καὶ ὡς πρὸς τὸν στρατὸν, ν' ἀπαριθμηθῇ δηλαδὴ κατ' ἀποσπάσματα εἰς τὰ μέρη ἐνθα ἠθελον ταῦτα σταθευεῖ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς αἰτήσεως ταύτης διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

Τὴν 12 τοῦ προσεχοῦς Φεβρουαρίου, τὰ σώματα, σημειοῦντα ἐν ταῖς οἰκίαις στήλαις τῶν ἐγκλείστως ἀποστελλομένων βιβλίων τὸν νομὸν, τὴν ἐπαρχίαν, δῆμον καὶ πόλιν τῆς ἑδρας τῶν καὶ τὴν ὀνομασίαν τοῦ σώματος, θέλουσιν ἐγγράψαι καὶ αὐξοῦντα ἀριθμὸν τὰ ὀνόματα τῶν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν εὑρεθησομένων παρόντων ἀνδρῶν, τῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ ἢ θεραπευτηρίῳ τῆς ἑδρας τῶν ἀσθενῶν καὶ ὑπηρετῶν, τῶν ἐντὸς τῆς ἑδρας τῶν φρουρῶν, καὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἑδρας τῶν τυχόν περιπολούντων, συμπεριλαμβάοντα καὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς προσκολλημένους δι' ὑπηρεσίαν καὶ παρόντας.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς καταγραφῆς τῶν ὀνομάτων θέλουσι κάμει ἀριθμητικὴν ἀνακεφαλαίωσιν· ἐννοεῖται δὲ ὅτι καὶ ἡ ἐγγραφή τῶν ὀνομάτων, καὶ ἡ ἀνακεφαλαίωσις πρέπει νὰ γίνῃ κατὰ στήλας· καὶ ἐπειδὴ στήλη διὰ τοὺς μουσικοὺς δὲν ὑπάρχει ἐν τοῖς ἐσωκλείστοις πίναξι, θέλουσι σημειώσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν στήλην τῶν στρατιωτῶν.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τῶν σωμάτων τ' ἀποσπάσματα πέμπομεν ἐσωκλείστως πρὸς τὰ σώματα ἀνάλογον ἀριθμὸν ἐντύπων πινάκων, ἵνα ἐφοδιάσωσι τὰ ἀποσπάσματα καὶ τοὺς σταθμοὺς τῶν, καὶ ὀδηγήσωσιν αὐτὰ ὅπως καὶ ταῦτα τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω

ἡμέραν συντάξωσι, καθ' ὃν τρόπον ἐρρέθη ἀνωτέρω, τοὺς πινάκας τῶν.

Οἱ πίνακες οὗτοι πρέπει ν' ἀποπερατωθῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας τῆς 26 τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου, καὶ μετὰ τὸ πέρασ ὑπογραφόμενοι ὑπὸ τοῦ σωματάρχου, τοῦ ἀποσπασματάρχου, ἢ τοῦ σταθμάρχου θέλουσιν ἀποσταλῆ πρὸς τὸν σχετικὸν Κύριον Νομάρχην ἢ Ἐπαρχον.

Τὰ φρουραρχεῖα ἐκτὸς τῶν ὀνομάτων τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς προσκολλημένων, θέλουσι συμπαραλάβει καὶ τὰ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀνευ στρατοῦ ἀξιωματικῶν ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῶν καὶ τῶν διαθεσίμων, ὡς π. χ. τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐπιθεωρητῶν, τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ, ὑποῦ δὲν ὑπάρχει ἔδρα διευθύνσεως, τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν, τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ ὑλικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ, (πλὴν τῶν ἐν Ναυπλίῳ, οἵτινες θέλουσι συμπεριληφθῆ εἰς τὸν παρὰ τοῦ Ὀπλοστασίου συνταχθησόμενον πίνακα) ὡς καὶ τὰ τῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ ἢ θεραπευτηρίῳ νοσηλευομένων καὶ τὰ τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν κρατουμένων ἀνδρῶν, τῶν ἀνηκόντων εἰς σώματα φρουρῶντα ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας τῶν.

Τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν θέλει συμπαραλάβει καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἱματισμοῦ· εἰς δὲ τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίου ἀποστέλλομεν ἴδιον πίνακα διὰ νὰ ἐγγράψῃ τὰ ὀνόματα τῶν ἐν παλαμηδίῳ στρατιωτικῶν καταδίκων.

Εἰς τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς πέμπομεν ἀνάλογον ἀριθμὸν ἐντύπων πινάκων διὰ νὰ ἐφοδιάσῃ τὰς μοιραρχίας, αὐταὶ δὲ ἀπάσας τὰς ὑπομοιραρχίας καὶ ἀπαντας τοὺς σταθμοὺς, καὶ ταυτοχρόνως ὀδηγήσῃ αὐτὰς περὶ τῆς συντάξεως τῶν πινάκων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων.

Τὸ αὐτὸ θέλει πράξει καὶ τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ Μηχανικοῦ διὰ τὰς διευθύνσεις του.

Τοῦ μὲν ἀρχηγείου τῆς χωροφυλακῆς τὸ προσωπικὸν θέλει συμπεριληφθῆ εἰς τὸν πίνακα τῆς μοιραρχίας Ἀττικῆς, τὸ δὲ τοῦ ἀρχηγείου τοῦ μηχανικοῦ εἰς τὸν τῆς διευθύνσεως Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Ἡ στρατιωτικὴ σχολὴ συμμορφουμένη μὲ τ' ἀνωτέρω διὰ τὰ σώματα εἰρημένα θέλει συντάξει τὸν πίνακά της.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἐν ἀδείᾳ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν διατελέσοντας, τοὺς ἀξιωματικούς τῆς ἐνεργητικῆς Φάλαγγος, καὶ τοὺς ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικούς, οὗτοι δὲν θέλουσι συμπεριληφθῆ εἰς τοὺς πίνακας ὑμῶν, ὡς ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν γενικὴν ἀπαρίθμησην. Εἰς τοὺς ἰδίους τούτους ὑπάγεται καὶ ἡ ἀπαρίθμηση τῶν μελῶν τῶν Οἰκογενειῶν τῶν ἐγγάμων Στρατιωτικῶν.

Θέλετε μᾶς ἀναφέρει ἐν τάχει ἂν δὲν ἐξαρκῶσιν οἱ ἀποσταλέντες ὑμῖν ἔντυποι πίνακες διὰ νὰ ἐφοδιάσωμεν ὑμᾶς.

Συνιστῶμεν δ' ὑμῖν ἀκριβείαν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν πινάκων, καὶ τὴν ἀσφαλῆ ἀποστολὴν αὐτῶν μετὰ τὸ πέρασ πρὸς τὸν σχετικὸν Νομάρχην ἢ Ἐπαρχον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Νοεμβρίου 1860.

Ὁ Ὑπουργὸς Δ. ΒΟΥΡΑΠΗΣ.

Ἄριθ. 19,205.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ Ὑπασπιστοῦ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Εὐδοκοῦμεν νὰ ὀνομάσωμεν καὶ ὀνομάζομεν Ἡμέτερον Ὑπασπιστὴν τὸν ὑποστράτηγον Ἰωάννην Κολοκοτρώνην τῆς προικοδοτημένης φάλαγγος, Γερουσιαστήν.

Ὁ Ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Νοεμβρίου 1860.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Βότσαρης.

